

यद्यपि सर्वज्ञानं धर्मिण्यभातं प्रकारेण विपर्यय इति न्यायेनाशरीरतालक्षणे मोक्षे तत्साधने शमादौ सर्वेषां शास्त्राणामैकमत्यमस्ति तथा हि शून्यदेहात्मवादिनौ माध्यमिकलौकायतिकौ संधातस्य तुच्छत्वं तस्यैव कर्तृत्वादिधर्माश्रयत्वं च प्रथयितुमेव सदात्मानमपलपतः एवं तार्किकादयोऽप्यहमर्थस्यैव कर्तृत्वादिकं प्रथयितुं चिदात्मानमपलपन्ति अतो न तेषामात्मापलापे तात्पर्यं किंतु संधातादेस्तुच्छत्वादौ तथा सांख्या अपि आत्मनोऽसंगत्वमेव प्रथयितुं प्रधानादिकं कल्पयन्ति न तु तेषामात्मनः कर्तृत्वे प्रधानादिसत्यत्वे आत्मभेदे वा तात्पर्यमस्ति एवं तंत्रांतरतात्पर्यमप्युक्तं सर्वथापि देहनाशो वादुःखनाशो वा निर्विषयज्ञानधारावाचितितन्मात्रं वा परमानंदो वा मोक्ष इति शब्दजविकल्पमात्रं सुषुप्तवद्वैतदर्शनाभावः सर्वेषां मोक्षेतुल्यः शमादीनां साधनत्वं च व्यावहारिकप्रक्रियाणामात्मतत्त्वप्रतिपादनप्रकारभेदानां च तेषां परस्परविरोधान्नैकशास्त्र्यं विधिमुख्येनैव अखंडसच्चिदानंदैकरसंब्रह्मवेदांताः विस्पष्टं प्रतिपादयन्तीति तेषामेव श्रेष्ठ्यं च स्पष्टं तथापि सर्वशास्त्राविरोधेनैवोत्तरमाह गुरुपूजेति गुरुपूजात्रईश्वरे चेतःप्रणिधानं तस्यैव परमगुरुत्वात् सपूर्वेषां गुरुः काले नानवच्छेदादिति तस्य पातं जले परमगुरुत्वोक्तेः दृढानामाचार्याणां तथा च यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ तस्यैते कथितास्तथाः प्रकाशं ते महात्मन इति श्रुत्यर्थो दर्शितः शास्त्राणामविशेषात् सर्वेषां सर्वत्र मोक्ष

भीष्म उवाच गुरुपूजा च सततं दृढानां पर्युपासनं ॥ श्रवणं चैव शास्त्राणां कूटस्थं श्रेय उच्यते ॥ २ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ गालवस्य च संवादं देवर्षे नारदस्य च ॥ ३ ॥ वीतमोहं क्लमं विप्रं ज्ञानतृप्तं जितेन्द्रियं ॥ श्रेयस्कामो यतात्मानं नारदं गालवो ब्रवीत् ॥ ४ ॥ यैः कश्चित्संमतो लोके गुणैश्च पुरुषो मुने ॥ भवत्यनपगान्सर्वास्तान् गुणान् लक्षयामहे ॥ ५ ॥ भवानेवं विधोस्माकं संशयं छेत्तुमर्हति ॥ अमूढश्चिरमूढानां लोकतत्त्वमजानतां ॥ ६ ॥ ज्ञानेनैव प्रवृत्तिः स्यात्कार्याणामविशेषतः ॥ यत्कार्यं न व्यवस्यामस्तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ७ ॥ भगवन्नाश्रमाः सर्वे पृथगाचारदर्शिनः ॥ इदं श्रेय इदं श्रेय इति सर्वे प्रबोधिताः ॥ ८ ॥

स्य प्रतिपादनात् श्रवणं गुरुमुखेन ग्रहणं एतच्च मनननिदिध्यासनयोरप्युपलक्षणं गुरुदेवपूजाश्रवणादित्रयं च कूटस्थं अविकारिआत्यंतिकमैकांतिकं च यत् श्रेयः तद्रूपं तत्साधनत्वादुच्यते ॥ २ ॥ ३ ॥ वीतेति जितेन्द्रियः श्रेयस्काम इति च शिष्यलक्षणं शेषं गुरुलक्षणं ॥ ४ ॥ भवति त्वयि अनपगान् स्थिरान् ॥ ५ ॥ लोकतत्त्वं आत्मयाथात्म्यम् ॥ ६ ॥ अज्ञानमेवाह ज्ञानेहीति कार्याणां तत्तच्छास्त्रोदितकर्तव्यानां चैत्यवंदनतमशिलारोहणकुड्मचंद्रायणाग्निहोत्रादीनां अविशेषतः इदं श्रेय इदं नेति विशेषावधारणहेत्वभावेन साम्यात् एवं समैव प्रवृत्तिः स्यात् ततश्च परस्परविरुद्धधर्मद्वयाचरणादुभयभ्रष्टः स्यादित्यर्थः अतस्तेषां कार्याणामध्ये यत् अस्माकं कार्यं कर्तुमुचितं तन्न व्यवस्यामो न निश्चिनुमः सर्वत्र श्रेयो बुद्धिसाम्यात् अतो भवान् विशेषदर्शी तद्वक्तुमर्हति ॥ ७ ॥ एतदेवाह भगवन्निति नास्ति श्रमोऽनुष्ठानजोयस्मिन्नित्यश्रमं ज्ञानं तस्येमे साधका आश्रमाः शास्त्राणि पृथगाचारपूर्वोक्तं दर्शयितुं शीलं येषां ते पृथगाचारदर्शिनः तैराश्रमैः सर्वे नराः प्रबोधिताः ॥ ८ ॥